

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๘๕๑๓

ที่ กษ ๐๙๐๒/ ว ๘๐๘

วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

เรียน สนก./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ. ๑ - ๘/สชช./กตบ./กพร./สนก./กปร./กกย./กวม. และ กศก.

สคว. ส่งคำขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อขอประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นของ นายวทีญญ กลิ่นเนียม ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ (ตล.๗๒๖) กลุ่มวิชาการ สคว. ขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ ตำแหน่งเลขที่และส่วนราชการเดิม ซึ่งกรมฯ ได้เห็นชอบการประเมินบุคคลแล้ว เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

ขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูเค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ) และสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์ จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นางสาวเบญจพร ลัทธิดะ)

ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล
รักษาราชการแทนผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

แบบเสนอเค้าโครงผลงานและข้อเสนอแนวคิดที่เสนอเพื่อขอรับการประเมิน

๑. ผลงาน จำนวนไม่เกิน ๓ เรื่อง (โดยเรียงลำดับความดีเด่นหรือความสำคัญ)

ผลงานลำดับที่ ๑

เรื่อง การพัฒนาระบบการตรวจรับรองโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าพืชตามประกาศกำหนดเงื่อนไขการนำเข้าสิ่งต้องห้ามที่ผ่านการวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืชเพื่อการค้า : กรณีศึกษาโรงงานแปรรูปมะพร้าวทะเลเปียนวิจัยเลขที่ ตามภารกิจของหน่วยงาน

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๗

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัดผู้ขอประเมิน/ ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
นายทัญญู กลิ่นเนียม นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ กลุ่มวิชาการ สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร	๖๐	หัวหน้าโครงการวิจัย
นางสาวอังคณา สุวรรณภูมิ ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบควบคุมการนำเข้า ส่งออก สินค้าพืชและปัจจัยการผลิต สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร	๑๕	ผู้ร่วมโครงการวิจัย
นางสาวศรินวล บุญสงค์ศรี นักวิชาการเกษตรชำนาญการ ด้านตรวจพืชลาดกระบัง สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร	๑๐	ผู้ร่วมโครงการวิจัย
นางสาวปริยารัตน์ ดันต์เจริญรัตน์ นักวิชาการเกษตร กลุ่มวิชาการ สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร	๕	ผู้ร่วมโครงการวิจัย
นางสาวสุภาวรรณ เชาว์ไว นักวิชาการเกษตร กลุ่มวิชาการ สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร	๕	ผู้ร่วมโครงการวิจัย
นางสาวจันทิรา เทียนเทศ นักวิชาการเกษตร กลุ่มวิชาการ สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร	๕	ผู้ร่วมโครงการวิจัย

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากระบวนการตรวจสอบโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปมะพร้าว สำหรับการออกใบอนุญาตนำเข้าให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้น รวมทั้งศึกษาคุณภาพงานบริการออกใบอนุญาตนำเข้าสิ่งต้องห้ามที่ผ่านการวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืชเพื่อการค้าสำหรับโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปมะพร้าว ดำเนินการศึกษาโดยรวบรวมข้อมูลการนำเข้าและการออกใบอนุญาต ประเมินประสิทธิภาพจากความพึงพอใจ และคุณภาพการให้บริการด้วยการใช้แบบสัมภาษณ์ และประเมินประสิทธิผลจากการประชุมกลุ่มย่อยของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อพัฒนาแนวทางการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ผลการศึกษา พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการในระดับที่ดีและกระบวนการตรวจสอบโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปมะพร้าวสำหรับการออกใบอนุญาตนำเข้าดำเนินการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (National Single Window) รวม ๑๐ ขั้นตอน โดยประเด็นหลักที่ควรปรับปรุงมี ๔ ประเด็น ได้แก่ (๑) อายุของใบอนุญาต (๒) ระยะเวลาสำหรับการยื่นคำขอและวิธีการชำระค่าธรรมเนียม (๓) วิธีการตรวจสอบและประเมินโรงงาน และ (๔) ข้อจำกัดในการตรวจสอบสินค้านำเข้า ซึ่งการปรับปรุงดังกล่าวแบ่งออกเป็น ๒ ด้าน คือ (๑) การปรับปรุงที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายลำดับรอง ได้แก่ อายุของใบอนุญาต วิธีการตรวจสอบ และข้อจำกัดในการตรวจสอบสินค้านำเข้า และ (๒) การปรับปรุงที่เกี่ยวข้องกับระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ คือ ระยะเวลาสำหรับการยื่นคำขอ และวิธีการชำระค่าธรรมเนียม สำหรับข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการตรวจสอบ จำเป็นต้องปรับกระบวนการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคทางการค้า โดยควรดำเนินการหาหรือแนวทางแก้ไขผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั่วทั้งห่วงโซ่อุปทานภายใต้กรอบกฎหมายเพื่อให้เกิดความร่วมมือและการยอมรับ ซึ่งจะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายในที่สุด

ผลงานลำดับที่ ๒

เรื่อง การศึกษาผลของการบังคับใช้กฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีศึกษา : ประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่อง สิ่งต้องห้ามที่ผ่านการวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืช พ.ศ. ๒๕๖๒

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ตามภารกิจของหน่วยงาน

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) มกราคม - กันยายน ๒๕๖๘

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัดผู้ขอประเมิน/ ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
นายวาทัญญู กลิ่นเนียม นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ กลุ่มวิชาการ สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร	๘๐	ผู้วิจัย
นางสาวอังคณา สุวรรณภู ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบควบคุมการนำเข้า ส่งออก สินค้าพืชและปัจจัยการผลิต สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร	๑๕	ผู้ร่วมวิจัย
นางสาวสุภาวรรณ เชาว์ไว นักวิชาการเกษตร กลุ่มวิชาการ สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร	๕	ผู้ร่วมวิจัย

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการบังคับใช้กฎหมายลำดับรอง ภายใต้พระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมุ่งเน้นกรณีศึกษา ประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่อง สิ่งต้องห้ามที่ผ่านการวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืช พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่มีต่อความเสี่ยงของการติดเข้ามาของศัตรูพืช ดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร รายงาน และฐานข้อมูล National Single Window (NSW) ที่เกี่ยวข้อง กับรายการสิ่งต้องห้าม การขอใบอนุญาตนำเข้า ปริมาณการนำเข้า และข้อมูลการแจ้งเตือนการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายกักกันพืช ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติอย่างง่ายและการเปรียบเทียบผลกับเจตนารมณ์ของประกาศ จากนั้นนำผลที่ได้มาจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงประกาศดังกล่าว

ผลการศึกษา พบว่า ประกาศฯ ดังกล่าวกำหนดสิ่งต้องห้ามที่ผ่านการวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืชรวม ๑๙๔ รายการ จาก ๓๓ ประเทศ โดยตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๘ มีการปรับปรุงรายการสิ่งต้องห้ามไปสู่เงื่อนไขการนำเข้าเฉพาะรายชนิดพืชรายประเทศอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันยังมีรายการสิ่งต้องห้าม ๖๘ รายการ จาก ๑๙ ประเทศ ที่ยังไม่ได้ปรับปรุงไปสู่เงื่อนไขการนำเข้าเฉพาะ และเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลการขอใบอนุญาตนำเข้า ปริมาณการนำเข้า และข้อมูลการแจ้งเตือนการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายกักกันพืชในรายการสิ่งต้องห้าม ที่ยังไม่กำหนดเงื่อนไขเฉพาะ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ นำมาจัดลำดับความสำคัญของรายการสิ่งต้องห้าม ที่ควรได้รับการปรับปรุงเงื่อนไข พบว่า กลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงจากการเปรียบเทียบจากปริมาณการนำเข้า ประกอบด้วย ผลพริกแห้งจากสาธารณรัฐอินเดีย ผลพริกแห้งจากสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ผลกล้วยสดจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผลพริกสดจากราชอาณาจักรกัมพูชา ผลพริกสดจากสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา หัวมันฝรั่งสำหรับบริโภค หัวมันฝรั่งสำหรับแปรรูป ผลพริกแห้ง และดักแด้ไหมแช่แข็งจากสาธารณรัฐประชาชนจีน

และผลแก้มังกรสดจากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการแจ้งเตือนการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายกักกันพืช ได้แก่ หัวมันฝรั่งสำหรับแปรรูปจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ผลพืชสกุลชิตรัสสดจากราชาอาณาจักรกัมพูชา หัวมันฝรั่งสำหรับบริโภคจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ผลพริกแห้งจากสาธารณรัฐอินเดีย ผลแก้มังกรสดจากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ผลพริกแห้งจากสาธารณรัฐประชาชนจีน และเมล็ดพันธุ์มะละกอลงจากสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ตามลำดับ โดยพบว่าผลแก้มังกรสดจากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม หัวมันฝรั่งจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ผลพริกแห้งจากสาธารณรัฐอินเดียและสาธารณรัฐประชาชนจีน ปรากฏทั้งสองประเด็นที่วิเคราะห์ ดังนั้น รายการสิ่งต้องห้ามดังกล่าว จึงควรเร่งปรับปรุงไปสู่เงื่อนไขการนำเข้าแบบเฉพาะรายชนิดพืชรายประเทศเป็นกลุ่มแรก เพื่อลดความเสี่ยงในการติดเข้ามาของศัตรูพืช เนื่องจากมาตรการยังไม่ครอบคลุมทุกประเด็น กรณีการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดฯ เช่น ความไม่ชัดเจนด้านเอกสารรับรองสุขอนามัยพืช แสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการบังคับใช้กฎหมาย จึงควรปรับปรุงประกาศให้ครอบคลุม และนำเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ระบบ NSW กำกับดูแลในทุกขั้นตอน รวมถึงสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานอารักขาพืชระหว่างประเทศและผู้มีส่วนได้เสียภายในประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายและสมดุลระหว่างการป้องกันศัตรูพืชกับการอำนวยความสะดวกทางการค้า

๒. ข้อเสนอแนวคิด จำนวน ๑ เรื่อง

เรื่อง การพัฒนามาตรการควบคุมการนำเข้าและหลักเกณฑ์การตรวจสอบการนำเข้าไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ (wood and wood products)

๓. ชื่อผลงานเผยแพร่ (ถ้ามี)

๑. รายงานผลการตรวจติดตามผู้นำเข้ากะลาปาล์มน้ำมัน เมล็ดในและเนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมันตามพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. รายงานผลการศึกษาการนำเข้าตามพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๔. ชื่อเอกสารวิชาการ (ถ้ามี)

เรื่อง -

แบบการเสนอข้อเสนอนโยบายการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

ชื่อผู้ขอประเมิน นายวทัญญู กลิ่นเนียม ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ (ตำแหน่งเลขที่ ๗๒๖)

สังกัด กลุ่มวิชาการ สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร

ขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตำแหน่งเลขที่ ๗๒๖)

สังกัด กลุ่มวิชาการ สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร

๑. เรื่อง การพัฒนามาตรการควบคุมการนำเข้าและหลักเกณฑ์การตรวจสอบการนำเข้าไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ (wood and wood products)

๒. หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ (wood and wood products) ส่วนใหญ่ไม่ใช่สิ่งต้องห้าม สามารถนำเข้าได้ โดยต้องมีใบรับรองสุขอนามัยพืช (Phytosanitary certificate) กำกับมาพร้อมกับสินค้า และแจ้งการนำเข้า ณ ด่านตรวจพืชที่นำเข้า จากข้อมูลปริมาณการนำเข้าไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ สรุปจากใบแจ้งการนำเข้า ณ วันที่ตรวจ พบว่า ในปี ๒๕๖๕ จำนวน ๑๔๑,๙๕๙ ซิปเมนต์ ปี ๒๕๖๖ จำนวน ๑๘๑,๒๖๔ ซิปเมนต์ และปี ๒๕๖๗ จำนวน ๑๕๓,๙๐๙ ซิปเมนต์ คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๘๙ ร้อยละ ๓๕.๓๙ และร้อยละ ๒๙.๓๑ ของการนำเข้าสินค้าทั้งหมดผ่านด่านตรวจพืช ตามลำดับ และมีรายงานการแจ้งเตือนการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายกักกันพืชไปยังประเทศผู้ส่งออกจากด่านตรวจพืชในสินค้ากลุ่มนี้ รวม ๑๘ ฉบับ โดยมีสาเหตุการแจ้งเตือน ตรวจพบศัตรูพืชทั่วไป ตัวมอด ปนเปื้อนมากับสินค้า และมีการระบุชื่อวิทยาศาสตร์สินค้าในใบรับรองสุขอนามัยพืชไม่ถูกต้อง โดยพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ดำเนินการจัดการ ใช้วิธีรมด้วยสารรมเมทิลโบรไมด์ และแก้ไขเอกสารให้ถูกต้องครบถ้วน ก่อนการตรวจปล่อยสินค้า ทั้งนี้ จากข้อมูลการนำเข้าสินค้ากลุ่มดังกล่าวมีความหลากหลายมาก เช่น ไม้ธรรมชาติ ไม้ซุง ไม้แปรรูป ชิ้นส่วนไม้ ชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ ชิ้นส่วนงานโครงสร้าง ชิ้นส่วนงานตกแต่งบ้าน งานตกแต่งภายใน เฟอร์นิเจอร์ อุปกรณ์เครื่องใช้ในบ้าน อุปกรณ์สำนักงาน อุปกรณ์งานช่าง ผลิตภัณฑ์ไม้แปรรูป ไม้อัด แผ่นปาร์ติเคิล (Particle board) แผ่นใยไม้อัด MDF (Medium Density Fiberboard) ไม้คอมโพสิต ไม้ลามิเนต (Laminate sheet) เป็นต้น การแจ้งนำเข้าตามพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีเอกสารประกอบการแจ้งนำเข้าประกอบด้วยใบรับรองสุขอนามัยพืช และแจ้งการนำเข้า ณ ด่านตรวจพืชที่นำเข้า ปัจจุบันยังไม่มีเงื่อนไขการนำเข้าที่กำหนดไว้เฉพาะสำหรับการนำเข้าสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ โดยมีแนวโน้มการนำเข้าสูงขึ้น และยังไม่มีการจัดกลุ่มระดับความเสี่ยงการนำเข้าพาศัตว์พืช การนำเข้าในลักษณะที่มีความใกล้เคียงธรรมชาติ มีการแปรรูปเบื้องต้น หรือมีการกำจัดศัตรูพืช มีความเสี่ยงที่จะมีสิ่งต้องห้ามตามพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือมีโอกาสที่จะเป็นพาหะนำศัตรูพืชปนเปื้อนเข้ามาได้ที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงศึกษารวบรวมข้อมูลการนำเข้า ลักษณะการนำเข้า และข้อมูลรายงานการแจ้งเตือนการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายกักกันพืชของสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ จากนั้นนำมาข้อมูลมาวิเคราะห์ จัดกลุ่มสินค้า จัดประเภทสินค้าตามระดับความเสี่ยงการนำเข้าพาศัตว์พืช จะช่วยให้สามารถพัฒนามาตรการควบคุมการนำเข้า และหลักเกณฑ์การตรวจสอบการนำเข้าสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายและสร้างสมดุลระหว่างการป้องกันศัตรูพืชและการอำนวยความสะดวกทางการค้ามากขึ้น

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

๓.๑ บทวิเคราะห์

การตรวจสอบการนำเข้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ (wood and wood products) โดยเฉพาะกรณีนำเข้าวัสดุบรรจุภัณฑ์ไม้ (Wood Packaging Material หรือ WPM) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นวัสดุที่ทำจากไม้ธรรมชาติ อาทิ ไม้เนื้อแข็ง ไม้เนื้ออ่อน ไม้อัด และผลิตภัณฑ์ไม้แปรรูปอื่น ๆ นิยมใช้ในอุตสาหกรรมโลจิสติกส์และการขนส่ง

เนื่องจากมีความแข็งแรงทนทาน รับน้ำหนักได้ดี สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำและปรับแต่งได้หลากหลายรูปแบบ เช่น พาเลท ลังไม้ กล่องไม้ อย่างไรก็ตาม การใช้บรรจุภัณฑ์ไม้ในการค้าระหว่างประเทศต้องปฏิบัติตามมาตรฐาน ISPM 15 เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของแมลงศัตรูพืช โดยจะต้องผ่านการอบร้อน (Heat Treatment) หรือ การรมยาด้วยสารเคมี (Fumigation) และมีเครื่องหมายรับรอง IPPC แต่ปัจจุบันพบปัญหาการควบคุมการนำเข้าสินค้ากลุ่มดังกล่าว เนื่องจากไม่อยู่ในขายนิยามพืชที่อยู่ในความควบคุมตามพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นอกจากนี้ กรณีนำเข้าสินค้าไม้แปรรูป เฟอร์นิเจอร์ไม้ ผลิตภัณฑ์ไม้แปรรูป ไม้อัด แผ่นปาร์ติเคิล แผ่นใยไม้อัด (MDF) ไม้ลามิเนต เป็นต้น มีการตรวจพบศัตรูพืชและสิ่งมีชีวิตปนเปื้อนมากับสินค้า เช่น การตรวจพบด้วงเปลือกไม้ ด้วงวงง ด้วงกระดุกสัตว์ มอดแป้ง เป็นต้น ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ พบว่ามีปริมาณการนำเข้าสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้รวมกว่า ๔๗๗,๐๐๐ ชิปเมนต์ คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๑๙ ของการนำเข้าสินค้าทั้งหมด และมีการแจ้งเตือนการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายกักกันพืชไปยังประเทศผู้ส่งออกจากด่านตรวจพืชในสินค้ากลุ่มนี้รวม ๑๘ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐๐๓๘ ของการนำเข้าสินค้าทั้งหมด

ในการนำเข้าสินค้ากลุ่มดังกล่าว ปัญหาที่พบจากการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ คือ ยังไม่มีประกาศกำหนดเงื่อนไขการนำเข้าที่ชัดเจนในการควบคุมการนำเข้าสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ และยังไม่มีการจัดจำแนกกลุ่มสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ตามความเสี่ยงศัตรูพืชไว้อย่างชัดเจน ทำให้เมื่อมีการตรวจสอบการนำเข้าจำเป็นต้องใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาจัดประเภทของสินค้าว่าอยู่ในข่ายการควบคุมตามพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ ซึ่งจะส่งผลต่อการใช้เอกสารประกอบการแจ้งนำเข้าสินค้าที่แตกต่างกัน และการใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่อาจสร้างความไม่เป็นมาตรฐานในการนำเข้าสินค้า ณ ด่านตรวจพืชได้ นอกจากนี้ กรณีการนำเข้าสินค้ากลุ่มที่ไม่อยู่ในขายนิยามพืชที่อยู่ในความควบคุมตามพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทำให้เกิดความยากต่อการบังคับใช้กฎหมายเมื่อมีการตรวจพบศัตรูพืชและสิ่งมีชีวิตปนเปื้อนมากับสินค้าและพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ดำเนินการจัดการก่อนการตรวจปล่อยสินค้า หรือหากไม่สามารถกำจัดหรือจัดการได้และพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถสั่งให้ทำลายสินค้าทั้งหมดหรือส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อไม่ให้สร้างความเสียหายแก่พืชเศรษฐกิจ และระบบการผลิตพืชภายในประเทศ

๓.๒ แนวความคิด

การพิจารณากำหนดเงื่อนไขการนำเข้าสินค้าพืชและผลิตผลพืชใช้หลักการวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืชในการกำหนดวิธีการและเงื่อนไขการนำเข้าตามพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยการวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืช (Pest Risk Analysis: PRA) ตามกรอบแนวคิดสำหรับการวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืช (Framework for pest risk analysis) มาตรฐาน ISPM 2 เป็นกระบวนการสำคัญในการกำหนดวิธีการและเงื่อนไขการนำเข้าสินค้าพืชเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของศัตรูพืชที่อาจส่งผลกระทบต่อเกษตรและความมั่นคงทางชีวภาพของประเทศ โดยมีกระบวนการ ดังนี้

๑. การระบุและประเมินความเสี่ยงจากศัตรูพืช (Pest Identification and Risk Assessment) ระบุศัตรูพืชที่อาจนำเข้ามาพร้อมกับสินค้าพืช การตรวจสอบว่าศัตรูพืชใดอาจติดมากับสินค้าพืชที่นำเข้า เช่น แมลง เชื้อโรค วัชพืช หรือไวรัส ประเมินความรุนแรงและความเสี่ยงโดยศึกษาว่าศัตรูพืชนั้นมีความสามารถในการเจริญเติบโตและแพร่กระจายในประเทศไทยหรือไม่ และจะส่งผลกระทบต่อพืชในประเทศอย่างไร

๒. การประเมินเส้นทางการแพร่กระจายของศัตรูพืช (Pathway Analysis) โดยพิจารณาการนำเข้าผ่านเส้นทางต่าง ๆ การวิเคราะห์เส้นทางการนำเข้าสินค้าพืช เช่น การขนส่งทางเรือ อากาศ หรือทางบก ว่ามีความเสี่ยงต่อการนำศัตรูพืชมาจากแหล่งที่มาหรือไม่ การพิจารณาเงื่อนไขการจัดการและบรรจุภัณฑ์ เช่น การเก็บรักษา และการบรรจุสินค้าพืชเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของศัตรูพืชในระหว่างการขนส่ง

๓. การกำหนดมาตรการควบคุม (Risk Management) การกำหนดวิธีการป้องกันและควบคุมใช้มาตรการต่าง ๆ เช่น การจัดการที่เหมาะสมการตรวจสอบในระหว่างการขนส่ง การกักกันสินค้าพืชที่นำเข้าเงื่อนไขการนำเข้าโดยกำหนดเงื่อนไขเฉพาะสำหรับการนำเข้าพืชที่มีความเสี่ยงสูง เช่น การรับรองการตรวจสอบก่อนการขนส่ง (Pre-clearance) หรือการตรวจสอบที่จุดนำเข้า

๔. การติดตามและประเมินผล (Monitoring and Review) การติดตามผลกระทบจากศัตรูพืชหลังจากที่มีการนำเข้าสินค้าพืชแล้ว ต้องมีการติดตามผลกระทบจากการแพร่กระจายของศัตรูพืชเพื่อประเมินประสิทธิภาพของมาตรการที่ใช้ การปรับปรุงกระบวนการ โดยการทบทวน และปรับปรุงกระบวนการตามผลการติดตาม เพื่อลดความเสี่ยงจากศัตรูพืชในอนาคต

นอกจากนี้ การนำเข้าสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ซึ่งเป็นกิจกรรมทางการค้าที่มีความเสี่ยงต่อการแพร่กระจายศัตรูพืชและโรคพืชข้ามระหว่างประเทศ โดยในปัจจุบันประเทศส่วนใหญ่ได้ใช้ข้อกำหนดมาตรการสากลภายใต้มาตรฐานระหว่างประเทศ ได้แก่ มาตรฐาน ISPM 15 (สำหรับบรรจุภัณฑ์ไม้) และ ISPM 32 (การจำแนกความเสี่ยงของสินค้าเกษตร) เพื่อควบคุมความเสี่ยงในสินค้านี้ มีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

มาตรฐาน ISPM 15 (Regulation of Wood Packaging Material in International Trade) มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของศัตรูพืชกักกัน (quarantine pests) ผ่านวัสดุบรรจุภัณฑ์ไม้ (wood packaging material – WPM) ลดความเสี่ยงจากการเคลื่อนย้ายไม้ดิบที่อาจมีแมลง เชื้อรา หรือแมลงปากกัดดูดที่ติดมากับบรรจุภัณฑ์ โดยขอบเขตการบังคับใช้ครอบคลุมวัสดุบรรจุภัณฑ์ไม้ที่ใช้ในการขนส่งระหว่างประเทศ ได้แก่ พาเลท (Pallets) ลังไม้ (Wooden crates/boxes) กรอบไม้/แผ่นรอง (Dunnage Bracing) กล่องไม้/ไม້รอง มีสินค้ายกเว้น คือ ผลิตภัณฑ์ไม้ที่ผ่านกระบวนการแปรรูปแล้ว เช่น แผ่นปาร์ติเคิล (particle board) แผ่นใยไม้อัด MDF ไม้อัดประสาน (plywood) ไม้แผ่นบาง (veneer) ไม้ที่มีความหนาน้อยกว่า ๖ มิลลิเมตร และบรรจุภัณฑ์ที่ทำจากวัสดุทดแทนไม้ เช่น พลาสติก โลหะ หรือกระดาษ มีวิธีการกำจัดศัตรูพืชที่ยอมรับตาม ISPM 15 กำหนดให้วัสดุบรรจุภัณฑ์ไม้ต้องผ่านการจัดการ (treatment) อย่างน้อยหนึ่งวิธีที่ได้รับการรับรอง ได้แก่ ๑) การอบความร้อน (Heat Treatment – HT) ที่อุณหภูมิมากกว่าหรือเท่ากับ ๕๖ องศาเซลเซียส ที่แกนกลางไม้ เป็นเวลาอย่างน้อย ๓๐ นาที ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้มากที่สุด ๒) การรมด้วยเมทิลโบรไมด์ (Methyl bromide fumigation – MB) ซึ่งปัจจุบันหลายประเทศลดการใช้เพราะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและโอโซน และ ๓) วิธีใหม่ ๆ ที่บางประเทศเริ่มยอมรับ เช่น การอบไมโครเวฟ การรม Sulfuryl fluoride fumigation ซึ่งต้องได้รับการอนุมัติจาก IPPC ก่อน โดยหลังจากผ่านการจัดการศัตรูพืชในแต่ละวิธีแล้ว วัสดุบรรจุภัณฑ์ไม้จะต้องมีการประทับตราสัญลักษณ์ IPPC (IPPC mark) บนวัสดุดังกล่าว

มาตรฐาน ISPM 32 (Categorization of commodities according to their pest risk) มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดประเภทสินค้าเกษตรตามความเสี่ยงศัตรูพืช ขอบเขตการใช้เป็นการจัดระบบการประเมินความเสี่ยงศัตรูพืชของสินค้าเกษตรที่เคลื่อนย้ายระหว่างประเทศ เพื่อช่วย NPPO ของแต่ละประเทศกำหนดมาตรการกักกันพืชที่เหมาะสมใช้สำหรับพืช ผลิตภัณฑ์จากพืช และสินค้าเกษตร ที่อาจเป็นพาหะของศัตรูพืชในทางการค้า โดยมีการจัดประเภทสินค้าเกษตร (Commodity Categories) แบ่งกลุ่มสินค้าตามระดับความเสี่ยงศัตรูพืช ดังนี้ กลุ่มที่ ๑ พืชมีชีวิตเพื่อการปลูก (Living plants for planting) เช่น กิ่งพันธุ์ ต้นกล้า เมล็ดพันธุ์ ต้นไม้ ซึ่งมีความเสี่ยงสูงสุด เพราะอาจนำพาศัตรูพืชมีชีวิตเข้ามาพร้อมราก ดิน ใบ การดำเนินการต้องมีการตรวจสอบเข้มงวด มีใบรับรองสุขอนามัยพืช (Phytosanitary Certificate) และอาจต้องกักกันหรือทดสอบก่อนปลูก กลุ่มที่ ๒ พืชหรือผลผลิตที่ใช้บริโภคโดยตรง (Fresh produce for consumption/processing) เช่น ผลไม้สด ผักสด ดอกไม้ตัดสด ซึ่งมีความเสี่ยงปานกลาง เพราะยังสามารถนำศัตรูพืชติดเข้ามาได้ การดำเนินการมาตรการที่ใช้ ต้องตรวจสอบที่ด่านตรวจพืช มีการบำบัดด้วยวิธีการต่าง ๆ มีการกำหนดแหล่งที่มาปลอดศัตรูพืช (PFA – Pest Free Area) กลุ่มที่ ๓ ผลิตภัณฑ์จากพืชที่ผ่านการแปรรูป (Processed plant products) เช่น เมล็ดพืชอบแห้ง ธัญพืชสีแล้ว ผลไม้แห้ง ซึ่งมีความเสี่ยงต่ำ ศัตรูพืชถูกทำลายหรือไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้หลังแปรรูป การดำเนินการมาตรการที่ใช้ ต้องมีการตรวจเอกสาร ตรวจสอบทั่วไป กลุ่มที่ ๔ ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ (Wood and wood products) เช่น ไม้ซุง

ไม้แปรรูป ไม้พาเลท ไม้อัด แผ่นปาร์ติเคิล แผ่นใยไม้อัด MDF ซึ่งมีความเสี่ยงต่างกันไป ขึ้นกับระดับการแปรรูป เช่น ไม้ดิบ ไม้ซุง มีความเสี่ยงสูง เพราะอาจมีแมลงศัตรูพืชในเนื้อไม้ ไม้แปรรูปอบแห้ง มีความเสี่ยงต่ำ ไม้อัด แผ่นปาร์ติเคิล แผ่นใยไม้อัด MDF มีความเสี่ยงต่ำมาก เพราะกระบวนการผลิตกำจัดศัตรูพืชแล้ว การดำเนินการมาตรการที่ใช้ เช่น ISPM 15 สำหรับวัสดุบรรจุภัณฑ์ไม้ มีตรวจสอบความชื้น กลุ่มที่ ๕ พืชแปรรูปอย่างสมบูรณ์ (Highly processed plant products) เช่น กระดาษ ผ้าไหม น้ำมันพืช น้ำตาล แอลกอฮอล์ เฟอร์นิเจอร์ไม้ เคลือบเงา มีความเสี่ยงต่ำที่สุด เพราะศัตรูพืชไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้ การดำเนินการมาตรการที่ใช้ มักไม่ต้องการมาตรการกักกันพืชเพิ่มเติม และมีเกณฑ์การพิจารณาความเสี่ยง ดังนี้ ๑) ลักษณะทางชีววิทยาของสินค้า โดยเป็น พืชมีชีวิตหรือไม่ มีส่วนของพืชที่สามารถงอกหรือแพร่พันธุ์ได้หรือไม่ ๒) การแปรรูปหรือกระบวนการผลิต โดยผ่านการอบ ต้ม รม บด หรือแปรรูปอื่น ๆ ที่ทำลายศัตรูพืชหรือไม่ มีระดับความสะอาด เช่น กำจัดเปลือกผิวนอกหรือไม่ ๓) ศัตรูพืชที่เกี่ยวข้อง (Associated pests) โดยสินค้าเคยเป็นพาหะศัตรูพืชกักกันในประเทศปลายทางหรือไม่ มีศัตรูพืชที่ติดมากับสินค้าอยู่รอดได้ในสภาพแวดล้อมประเทศผู้นำเข้าหรือไม่ ๔) เส้นทางการค้าและการใช้งาน โดยสินค้านำเข้าเป็นสินค้าเพื่อปลูก เพื่อบริโภคสด เพื่อแปรรูป การขนส่งหรือเส้นทางมีความเสี่ยงต่อการแพร่กระจายศัตรูพืชหรือไม่

๓.๓ ข้อยกเว้น

พิจารณากำหนดเงื่อนไขการนำเข้าสินค้าพืชและผลิตผลพืช ตามหลักการวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืช (Pest Risk Analysis: PRA) และตามข้อกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ ได้แก่ มาตรฐาน ISPM 2 (การทำ PRA) ISPM 15 (สำหรับบรรจุภัณฑ์ไม้) และ ISPM 32 (การจำแนกความเสี่ยงของสินค้าเกษตร) เพื่อควบคุมความเสี่ยงในสินค้านำเข้า สามารถสรุปการจำแนกระดับความเสี่ยงของไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ได้ ดังนี้

๑. ไม้ซุงและไม้ดิบ (Logs, round wood) มีลักษณะยังมีเปลือกไม้ ไม่ผ่านการอบหรือรมยา จะมีความเสี่ยงสูงมาก อาจมีแมลงศัตรูพืชซ่อนอยู่ในเนื้อไม้หรือเปลือกไม้ เช่น ตัวงูเจาะไม้ เพลี้ย เป็นต้น เสี่ยงต่อการนำพาโรคพืช (เชื้อรา) ซึ่งควรมีมาตรการกำจัดศัตรูพืชที่เหมาะสม เช่น การใช้สารรม หรือการใช้ความร้อน เป็นต้น

๒. ไม้แปรรูป (Sawn wood, lumber) มีลักษณะเลื่อยเป็นแผ่นหรือท่อน อาจมีหรือไม่มีเปลือก จะมีความเสี่ยงปานกลางถึงสูงถ้ามีเปลือกไม้ และมีเสียงต่ำกว่าถ้าอบแห้งหรือไสเรียบ และไม่มีเปลือก ซึ่งควรมีมาตรการที่เหมาะสม เช่น การตรวจสอบความสะอาด มีการใช้สารรมหรือความร้อนหากจำเป็น

๓. ไม้บรรจุภัณฑ์ (Wood packaging material เช่น พาเลท ลังไม้ ไม้ค้ำยัน) มีลักษณะใช้รองรับหรือบรรจุสินค้า ส่วนใหญ่เป็นไม้เนื้อหยาบ มีความเสี่ยงปานกลางถึงสูง มักใช้ไม้ดิบหรือไม้ราคาถูก ทำให้อาจมีศัตรูพืชติดมาได้ ซึ่งควรมีมาตรการที่ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ISPM 15

๔. ไม้อัด (Plywood) วีเนียร์ (Veneer) แผ่นใยไม้อัด MDF แผ่นปาร์ติเคิล หรือ แผ่นไม้ OSB (Oriented Strand Board) มีลักษณะผ่านกระบวนการผลิตด้วยความร้อน/แรงดัน เช่น การอัดกาว การอบไอน้ำ การบดละเอียด มีความเสี่ยงต่ำมาก ศัตรูพืชไม่สามารถอยู่รอดได้จากกระบวนการผลิต ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ต้องการมาตรการกักกันพืชเพิ่มเติม นอกจากการตรวจสอบทั่วไป

๕. เฟอร์นิเจอร์ไม้ (Wooden furniture, finished products) มีลักษณะผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ตู้ เป็นต้น มีความเสี่ยงต่ำ (โดยเฉพาะถ้าเคลือบ/ทาสีแล้ว) การแปรรูปและการเคลือบผิวทำให้โอกาสมีศัตรูพืชลดลงมาก ควรมีมาตรการตรวจสอบทั่วไป ไม่ต้องการมาตรการพิเศษอย่างการใช้สารรมหรือความร้อน

ตารางจำแนกสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ตามระดับความเสี่ยงศัตรูพืช

ประเภทไม้/ผลิตภัณฑ์	ความเสี่ยงศัตรูพืช	มาตรการสำคัญ
ไม้ซุง, ไม้ดิบ	สูงมาก	ความร้อน/รมสาร, กำจัดเปลือก, ใ้รับรองสุขอนามัยพืช, ตรวจสอบศัตรูพืช
ไม้แปรรูป (มีเปลือก)	ปานกลางถึงสูง	อบแห้ง, กำจัดเปลือก, ใ้รับรองสุขอนามัยพืช, , ตรวจสอบศัตรูพืช
ไม้แปรรูป (ไม่มีเปลือก อบแล้ว)	ต่ำถึงปานกลาง	ตรวจสอบทั่วไป, ใ้รับรองสุขอนามัยพืช
ไม้บรรจุภัณฑ์ (พาเลท ถังไม้)	ปานกลางถึงสูง	ต้องเป็นไปตาม ISPM 15
ไม้อัด, MDF, Particle board, OSB	ต่ำมาก	ตรวจสอบทั่วไป
เฟอร์นิเจอร์ไม้	ต่ำ	ตรวจสอบทั่วไป

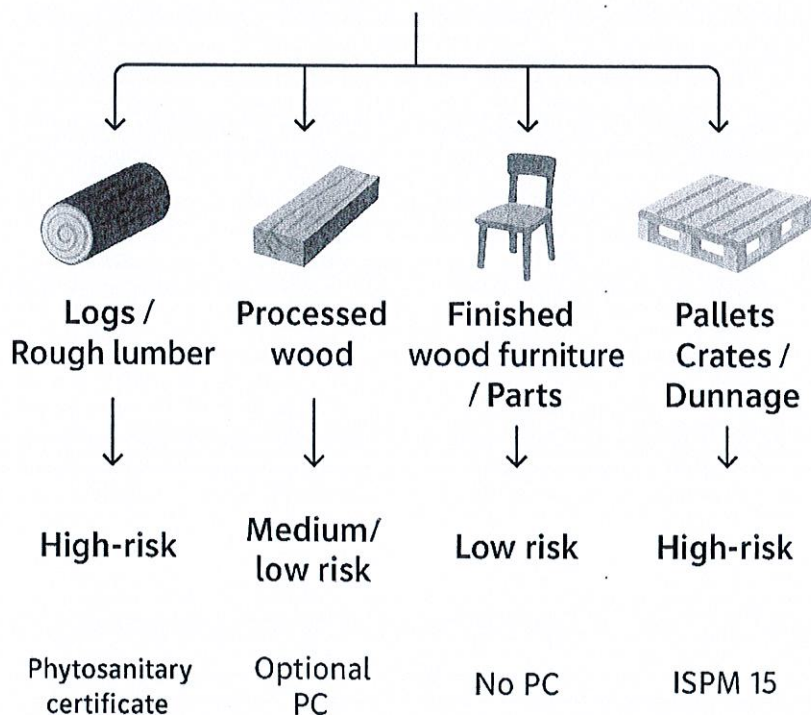
ISPM 15

Regulation of wood packaging material in international trade

ISPM 32

Categorization of commodities according to their pest risk

WOOD PRODUCTS

นอกจากนี้ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ด้านตรวจพืชสามารถดำเนินการตรวจสอบการนำเข้าสินค้าไม้ และผลิตภัณฑ์ไม้ เป็นไปตามมาตรการสุขอนามัยพืชตามบทบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมายลำดับรอง สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศด้านมาตรการสุขอนามัยพืช และไม่ใช่อุปสรรคทางการค้า ควรมีการดำเนินการ ดังนี้

๑. ปรับปรุงกฎหมายลำดับรองให้สอดคล้องกับการจำแนกความเสี่ยงสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ เช่น ควรมีการประกาศกำหนดเงื่อนไขการนำเข้าเพื่อเป็นแนวทางการควบคุมการนำเข้าสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้

๒. กำหนดมาตรฐานการตรวจสอบและรับรองตาม ISPM 15 และ ISPM 32 อย่างชัดเจน เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ

๓. เสริมสร้างขีดความสามารถของพนักงานเจ้าหน้าที่กักพืช ด้วยการอบรมเชิงลึกด้านการตรวจสอบ การนำเข้า ด้านความเสี่ยงศัตรูพืช และการใช้เทคโนโลยีตรวจสอบ เพื่อพัฒนาทักษะ เพิ่มความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญ และป้องกันการแพร่กระจายของศัตรูพืชและโรคพืชที่อาจส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ และความมั่นคงทางชีวภาพของประเทศ

๔. สนับสนุนภาคเอกชน และสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ไม่ให้กับผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการรายย่อย

๕. พัฒนาระบบข้อมูลนำเข้าไม้ เพื่อใช้วิเคราะห์ความเสี่ยงในเชิงสถิติ และมีการตรวจสอบเฝ้าระวัง การนำเข้าสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้

๓.๔ ข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้น

๑. ความหลากหลายของสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้

๒. ความซับซ้อนของกระบวนการตรวจสอบการนำเข้า

๓. ความซับซ้อนของข้อกำหนดและกฎระเบียบ และความแตกต่างของข้อกำหนดระหว่างประเทศ

๔. ข้อจำกัดด้านทรัพยากรบุคลากร และงบประมาณ

๓.๕ แนวทางแก้ไข

๑. จัดให้มีการฝึกอบรมพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับกระบวนการตรวจสอบการนำเข้าสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้

๒. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่เข้าถึงง่าย เช่น อินโฟกราฟิก และวิดีโอสั้น

๓. พัฒนามาตรการควบคุมการนำเข้าที่มุ่งเน้นการจัดการกลุ่มประเภทสินค้าตามกระบวนการจัดการ ความเสี่ยงศัตรูพืชที่เป็นไปตามหลักวิชาการ โดยไม่ให้เป็นอุปสรรคทางการค้าระหว่างประเทศ

๔. ศึกษาวิจัยการติดตามและประเมินผลกระทบจากศัตรูพืช หลังจากที่มีการนำเข้าสินค้ากลุ่มนี้แล้ว เพื่อประเมินประสิทธิภาพของมาตรการที่ใช้ และปรับปรุงกระบวนการ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การนำเข้าให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ข้อมูลทางวิชาการที่ใช้ในการดำเนินการกำหนดมาตรการทางด้านกักกันพืชในการควบคุมการนำเข้า และหลักเกณฑ์การตรวจสอบการนำเข้าสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมาตรฐานสากล

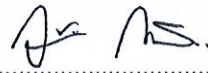
๒. พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถควบคุมและกำกับดูแล การตรวจสอบนำเข้าสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ลดความเสี่ยงการนำเข้าพาหุศัตรูพืชหรือโรคพืชที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจเกษตร

๔. เพิ่มความเชื่อมั่นของประเทศคู่ค้าและองค์กรระหว่างประเทศ ลดปัญหาการปฏิเสธสินค้าและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. จัดทำหลักเกณฑ์หรือคู่มือปฏิบัติงานในการจำแนกความเสี่ยงของสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ จำนวนอย่างน้อย ๑ คู่มือ
๒. การปรับปรุงกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้องให้แล้วเสร็จจำนวนอย่างน้อย ๑ ฉบับ
๓. จำนวนการตรวจพบศัตรูพืชในสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ลดลง ร้อยละ ๒๐
๔. ระยะเวลาในการตรวจสอบและอนุมัติการนำเข้าของสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ลดลงจากระยะเวลาปกติอย่างน้อย ร้อยละ ๓๐

(ลงชื่อ)

(นายวาทัญญู กลิ่นเนียม)

ผู้ขอประเมิน

(วันที่) ๒๖ / ๓.๕. / ๒๕๖๖